

วาระผลตีและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง

กิจกรรมนักศึกษาได้รับความสนใจ เพื่อชี้แจงจากบุคคลในสังคมและภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษา มีการศึกษาและวิจัย เกี่ยวกับ เรื่องของนักศึกษามากโดย เอกสารในต่างประเทศ มีการศึกษาและวิจัยอย่างกว้างขวาง กว่าประเทศไทย ผู้วิจัยได้รวมเอกสารและผลงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องในการศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษาดังนี้

ขอบข่ายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษานั้นอาจ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีความหมายคล้าย ๆ กันได้หลายชื่อ เช่น กิจกรรมร่วมหลักสูตร (Co-Curricular Activities) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Extra-Curricular Activities) กิจกรรมนักเรียน (Student Activities) เป็นต้น แม้ว่าจะมีคำเรียกการจัดกิจกรรมเหล่านี้ต่างกันออกไม่叛逆ตามคำที่ต่างกัน แต่คำเหล่านี้ก็ให้ความหมายที่คล้ายคลึงกัน (ธีระ นพดิลก 2521 : ๘) ดังที่ผู้ใดได้ให้ไว้ดังนี้

แมคเคลอร์ (McClure) กล่าวถึง กิจกรรมนักศึกษาที่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักศึกษาในขณะที่อยู่ในสถาบันการศึกษาในฐานะนักศึกษา (McClure 1971 : 494-500)

เฟรเดอริก (Frederick) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ว่าครอบคลุมถึงกิจกรรมทั้งหลายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งนี้ต้อง เป็นกิจกรรมที่สถานศึกษายอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหาร เป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตาม เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่

กำหนดไว้ แต่นักศึกษาจะ เป็นผู้ค่า เนินการ เองทั้งหมด และการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ ไม่มีผลในการนับ เป็นหน่วยกิตหรือคะแนนได้ ๆ ในอันที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือ สำเร็จการศึกษา (Frederick 1595 : 51-52)

1959

เชอร์เบอร์ต (Herbert) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่นักศึกษาปฏิบัติภายในได้ การแนะนำอย่างถูกต้องและอยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้กิจกรรมนั้นไม่มีเรื่องของคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง (Herbert 1969 : 30)

ดู (Good) ได้ให้ความหมายคล้ายกันว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นโปรแกรม และการดำเนินงานซึ่งนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสนใจ ความสามารถ หัวหน้าคติ ไม่มีการให้หน่วยกิต นักศึกษาต้องจัดทำเงินมาดำเนินการเอง แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษานั้นต้องอยู่บนฐานรากฐานที่จะดำเนินการให้เป็นไปตาม เป้าหมายที่ได้วางไว้ (Good 1970 : 562-563)

จาไมอัส (Jamias) ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่ากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง การจัดองค์การเพื่อเตรียม เปิดโอกาส ใน การ เสริมประสบการณ์ เช่นสร้างความสัมพันธ์ขั้นมูลฐาน และ เป็นที่ฝึกฝนประชาธิปไตย ซึ่งนักศึกษาจะได้มีโอกาสเรียนรู้ถึงการ เป็นนักประชาธิปไตยที่ดีในอนาคต เป็นการสร้างนิสัยที่มีคุณค่า หัวหน้าคติที่นำสิริ เสริมภูมิคติ ที่ถูกต้อง อัน เป็นการสร้างประชากรที่ดี มีคุณค่าให้แก่สังคมต่อไป (Jamias 1969 : 228)

กิญโญ สาระ กล่าวว่า "กิจกรรมนักศึกษา หมายถึงบรรดา กิจกรรมประกอบหนึ่ง กิจกรรมนอกหลักสูตรทั้งหลาย ที่ให้การศึกษานอกห้องเรียน" (กิญโญ สาระ 2516 : 228)

สมบูรณ์ ทับทิมไทย กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงบรรดา กิจกรรมประกอบหนึ่ง หรือ เสริมหลักสูตรทั้งหลายที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาสมัครใจที่จะเข้าร่วม และดำเนินการเอง ทั้งในและนอกห้องเรียน โดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากโรงเรียน และไม่มีการให้

หน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา¹
(สมบูรณ์ พับพิมไทย 2521 : 27)

พนัส พันนาคินทร์ กล่าวว่า “กิจกรรมนักศึกษา หมายถึงกิจกรรมที่ไม่ได้จัดขึ้นเพื่อบรรลุภาระทางการศึกษา” (พนัส พันนาคินทร์ 2524 : 219)

นพพงษ์ มุณฑิราดุลย์ ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า “กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงบรรดากิจกรรมประกอบห้องเรียนนอกหลักสูตรทั้งหลาย ที่ให้การศึกษาแก่นักศึกษานอกห้องเรียน จัดขึ้นโดยนักศึกษาสมัครใจที่จะเข้าเรียนและดำเนินการเองโดยความเห็นชอบและสนับสนุนจากอาจารย์ และไม่มีการให้คะแนนใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เด็กเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา (นพพงษ์ มุณฑิราดุลย์ 2525 : 38)

เมื่อว่ากิจกรรมนักศึกษาจะมีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ นานา แต่ก็มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพื่อพัฒนาตนเองในด้านส่วนตัว อารมณ์ สังคม และด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนหรือหน่วยกิตใด ๆ หรือผลประโยชน์ในการจัด การดำเนินกิจกรรมดังได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์และได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

จุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษา

เฟรด เฟเดอริก (Frederick) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้สมบูรณ์ จะต้องมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการเตรียมตัวนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิรัฐ
2. เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง (Self-discipline)
3. เพื่อให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพื่อยกระดับความสามารถของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

5. เพื่อให้สานักในการปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
7. เพื่อส่งเสริมแรงขันที่ เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. เพื่อพัฒนาความสามัคคีในสถาบัน (Frederick 1979 : 51-52)

จาไมอัส (Jamias) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่าดังนี้

1. เพื่อฝึกฝนการมีส่วนร่วมในวิถีทางแห่งประชาธิปไตย
2. เพื่อพัฒนาสติปัญญา และสร้างความกระตือรือร้นในตัวนักศึกษา
3. เพื่อฝึกนักเรียนให้เห็นความงามและความสำคัญต้องทางด้านศิลปะสังคม
4. เพื่อให้นักศึกษาได้ค้นพบและพัฒนาความสามารถพิเศษของตน
5. เพื่อสร้างเสริมความร่วมมือในสังคม
6. เพื่อฝึกวินัยให้นักศึกษาสร้างนิสติกรกฎ เกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ
7. เพื่อสร้างเสริมขวัญของนักศึกษาในสถาบันการศึกษา (Jamias

1969 : ๙๘)

จุดมุ่งหมายของการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อมุ่งให้เกิดประโยชน์

2 ลักษณะคือ

1. เพื่อพัฒนาวัฒนธรรมและบุคลิกภาพของนักศึกษา เอง
2. เพื่อ เสริมสร้างความรู้สึกรับผิดชอบในตัวนักศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมบุคคลให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคต (Prakash 1969 : 113)

held (Held) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นการจัดเพื่อประโยชน์ดังนี้คือ

1. ตัวนักศึกษา เอง
2. ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร
3. ทำให้การบริหารงานของสถาบันมีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. สังคมส่วนรวม (Held 1958 : 88-90)

สำหรับประเทศไทย หลังจากปฏิรูปการปกครอง เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

ก็ได้มีการประชุมอธิการบดีและตัวแทนของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณา เรื่องการวางแผน เนื่องจากการจัดตั้งสโนรนิสิตนักศึกษา และการอาสาพัฒนาชนบท ของนิสิตนักศึกษา เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๒๑ และวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๑ ที่ประชุมได้ ส្មบูรณาภรณ์ ประชุมของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา เสียใหม่ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นิสิตนักศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่นิสิตนักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรม เสริมพลังสูตร ทั้งในด้านวิชาการ ประสบการณ์ วิชาชีพแก่นิสิตนักศึกษา
4. เพื่อปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ
5. เพื่อส่งเสริมพลานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ
6. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษานำมาเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
7. เพื่อเผยแพร่เชือ เสียงและ เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ด้วยมา เมื่อมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาได้แล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ แจ้งให้ มหาวิทยาลัยทุกแห่งทราบ ได้ถือปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว เหมือนกันหมด

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมนักศึกษา สำหรับนักศึกษา ที่จะส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านวิชาการ
2. พัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคม
3. เพื่อฝึกให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. เพื่อส่งเสริมค่านิยมที่ดี เช่น และให้มีมาตรฐานสูงขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย ๒๕๒๑ : ๓-๑๒)

ประ เกทของกิจกรรมนักศึกษา

การแยกประ เกทของกิจกรรมนักศึกษา อาจจำแนกได้ตามลักษณะของกิจกรรม
แต่ละอย่าง หรือรวมไว้ให้มีลักษณะ เป็นหมวดหมู่ได้ เช่น

พราคาช (Prakash) ได้แยกกิจกรรมออก เห็นประ เกทต่าง ๆ ดังนี้

1. กิจกรรมทางด้านส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เช่น การป้ำสุกษา การอภิปราย
การตัวที่ เป็นตน

2. กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง เช่น การแสดงละคร เป็นต้น

3. กิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมประ เกทงานรื่นเริง เต้นรำ

การจัดทัศนาจร ฯลฯ

4. กีฬา และดนตรี

5. ชุมนุมทางวิชาการ เช่นชุมนุมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ

6. กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น การช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือ
ผู้คนทุกชนิดยาก ประสบภัยต่าง ๆ

7. โครงการระหว่างมหาวิทยาลัย

8. โครงการช่วยเหลือพิเศษต่าง ๆ (Prakash 1969 : 113)

ส่วนการจัดแยกประ เกทกิจกรรมนักศึกษาของสภาการะฝึกหัดครูนั้น ยังไม่เป็น

4 ประ เกทใหญ่ ๆ ดือ

1. กิจกรรมด้านวิชาการ ส่วนมากมักจะแบ่ง เป็นชั้นเรียนต่าง ๆ เช่น ชั้นเรียนภาษา
ไทย ชั้นเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นเรียนคณิตศาสตร์ ชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ หรือฝ่ายพัฒนาสังคม แบ่งออก เป็นชั้นเรียน
ต่าง ๆ เช่น ชั้นเรียนอาสาพัฒนา ชั้นเรียนลูกเสือและผู้ช่วย เพื่อประโยชน์ ชั้นเรียนอนุรักษ์ธรรมชาติ
ชั้นเรียนด้านยา เสริมติด ชั้นเรียนส่งเสริมผู้บริโภค ฯลฯ

3. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม แบ่งออก เป็น ชั้นเรียนครีไทย ชั้นเรียนนาฏศิลป์
ชั้นเรียนศิลปะพื้นเมือง ชั้นเรียนมุท拳ศาสตร์ ชั้นเรียนศิลปะและชั้นเรียนนักประดิษฐ์ ฯลฯ

4. กิจกรรมด้านกีฬา แบ่งออกเป็น ชุมชนผู้ดูแล ชุมชนมาสเกตบอล

ชุมชนวอล เลย์บอล ชุมชนตะกร้อ ฯลฯ (กรรมการฝึกหัดครุ. สภากาชาดครุ 2521 : ๙)

จินตนา ยูนิพันธ์ ได้สรุปลักษณะกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาไทยออกเป็น

5 ประเภท คือ

1. กิจกรรมด้านกีฬา
2. กิจกรรมด้านศิลปะวัฒนธรรม
3. กิจกรรมด้านวิชาการ
4. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์
5. กิจกรรมด้านสันทนาการ (จินตนา ยูนิพันธ์ : 129-130)

องค์การ สโมสร และสภานักศึกษา

การบริหารกิจกรรมนักศึกษานั้นจะกระทำการด้วยรูปแบบแล้วแต่ความเหมาะสม
และความต้องการของนักศึกษาและสถาบันอุดมนักศึกษานั้น ๆ รูปแบบการบริหารอาจจะ^{จะ}
แตกต่างกันมากตั้งแต่นักศึกษารวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมอย่างไม่เป็นทางการ จนกระทั่ง^{จะ}
รวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นองค์กรนักศึกษาที่มีข้อบังคับกำหนดไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร จากผล
สรุปการสัมมนาผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาของหน่วยงานมหาวิทยาลัย เมื่อเดือนกันยายน 2521
ได้มีข้อสรุปเกี่ยวกับรูปแบบขององค์กรนักศึกษาไว้ ๒ รูปแบบดัง

1. แบบองค์การ ซึ่งอาจจัดได้ ๒ รูปแบบ คือ
 1. แบบมี กรรมการบริหาร สภานักศึกษา
 2. แบบมีกรรมการบริหาร สภานักศึกษา ที่มีคณะกรรมการบริหาร สภานักศึกษา (หน่วยงานมหาวิทยาลัย 2522)

องค์การและสโมสรนิสิตนักศึกษา คือด้วยแทนหรือผู้แทนรักษาผลประโยชน์ของ
นิสิตนักศึกษา แต่ไม่มีฐานะ เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย เพราะไม่ได้จดทะเบียนถูกต้องตาม
กฎหมาย เป้าหมายขององค์การและสโมสรนิสิตนักศึกษาที่สำคัญอาจสรุปได้ว่า เพื่อสร้างสรรค์
ความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษาทั้งมวล ทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน โดยผ่านทาง

ขบวนด่าง ๆ และถือว่า เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร ไม่ว่าทางการกีฬา การบันเทิง กิจกรรมส่งเสริมวิทยาการ และกิจกรรมเพื่อสังคม (อิสระ สุวรรณ์ 2516 : 2)

สมิธ (Smith) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ขององค์การนักศึกษาว่า

1. เป็นการฝึกความเป็นพล เมืองของสังคม โดยฝึกเรื่องสิทธิและหน้าที่ของการอยู่ร่วมกันในสังคม
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตลอดจนให้นักศึกษาได้มีการแสดงออกในสังคมต่าง ๆ
3. ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างหมู่ของนักศึกษา
4. ช่วยส่งเสริมสวัสดิการโดยทั่วไปของนักศึกษา
5. เป็นการฝึกรูปแบบของการบริหารงานแก่นักศึกษา (Smith 1951 : 99)

สภานักศึกษา เป็นศูนย์รวมกิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญที่จะช่วยสนับสนุนวิถีทางด้านประชาธิปไตยในวิทยาลัย บอร์แมน (Baughman) กล่าวว่า สภานักศึกษาหมายถึง สาขาของผู้แทนนักศึกษาที่ได้รับเลือกตัวเข้ามาให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือวิทยาลัยในการปกครองนักศึกษา สภานักศึกษาไม่ใช่รัฐบาลของนักศึกษา ซึ่งทำหน้าที่ปกครองนักศึกษาด้วยกันเอง แต่เป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการปกครองนักศึกษา ต่อร่วมมือกับอาจารย์ ปกครองนักศึกษานั่นเอง การดำเนินงานสภานักศึกษาควรมีธรรมเนียมของสภาก ธรรมเนียมนี้กำหนดวิธีการเลือกตั้ง กำหนดหน้าที่และขอบข่ายแห่งความรับผิดชอบของสมาชิกสภานักศึกษากำหนดจำนวนสมาชิกสภาก และเจ้าหน้าที่บริหารตลอดจนคุณสมบัติของสมาชิกและเจ้าหน้าที่ไว้ด้วย นอกจากนี้สภานักศึกษาควรรับผิดชอบ ควบคุมดูแลความประพฤติของนักศึกษาทุกคนอีกด้วย สภานักศึกษาอาจแต่งตั้งคณะกรรมการนักศึกษาฝ่ายต่าง ๆ ได้ เช่น คณะกรรมการฝ่ายกีฬา ฝ่ายสวัสดิการและอื่น ๆ สภานักศึกษาเป็นองค์กรของนักศึกษาที่สำคัญที่สุด ในบรรดา กิจกรรมทั้งหมด เหตุการทำหน้าที่ เป็นศูนย์กลางกิจกรรมของนักศึกษาทั่งมวล (Baughman and others 1969 : 185-201)

การดำเนินงานกิจกรรมของนิสิตนักศึกษา

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ตัวอย่าง เช่นมหาวิทยาลัยทุกแห่งนั้นได้แก่ กองกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งแม่ส่วนราชการภายในออกเป็นงานด่วน ๆ มีงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาหรืองานองค์กรและกิจกรรม อยู่ด้วยเฉพาะ บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านนี้เป็นข้าราชการประจำ ส่วนบางสถาบันที่ยังไม่มีอัตรากำลังด้านนี้เพียงพอ ก็จะขออิมอาจารย์บางท่านในสถาบันนั้น ทุ่มเททำงาน สำหรับในวิทยาลัยครุภัณฑ์ฝ่ายกิจการนักศึกษา เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ และมีงานกิจกรรมนักศึกษาอยู่แล้วกันอย่างหนึ่ง โดยขึ้นตรงต่อฝ่ายกิจการนักศึกษา เนื่องจากวิทยาลัยครุภัณฑ์มีบุคลากรที่จะทำหน้าที่ทางด้านนี้โดยเฉพาะ เมื่อตนมาบริหารวิทยาลัย จึงต้องให้อาจารย์ในสถาบันที่มีความสนใจมาปฏิบัติงานทางด้านนี้ สำหรับผู้รับผิดชอบโดยตรงของแต่ละสถาบัน จะเรียก เมื่อตนกันว่ารองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาสำหรับวิทยาลัย และรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาสำหรับวิทยาลัยครุภัณฑ์

ในปัจจุบันองค์กรนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีทั้งที่เป็นแบบองค์การ และแบบสมอสรา ซึ่งสามารถแยกแยะรูปแบบได้ดังนี้คือ

รูปแบบที่ ๑ มีองค์กรกิจกรรมนักศึกษาที่เรียกว่า องค์กรนิสิตนักศึกษาหรือสไมสรนิสิตนักศึกษา ซึ่งองค์กรนี้ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาทุกคนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันนั้นและมีหน่วยงานหลักในการดำเนินกิจกรรม คือ องค์กรบริหาร หรืออาจมีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นและส่วนนิสิตนักศึกษา

รูปแบบที่ ๒ ในสังกัดกิจกรรมนักศึกษาที่เรียกโดยส่วนรวม คือแม่หน่วยงานในการดำเนินงานออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกให้เป็นหน่วยที่มีหน้าที่ทางการบริหาร ซึ่งอาจจะเรียกหน่วยงานนี้ว่าองค์กรนิสิตนักศึกษา หรือคณะกรรมการบริหารสไมสรนักศึกษา ในส่วนที่ ๒ เป็นส่วนนักศึกษา

รูปแบบที่ ๓ มีแต่สไมสรนักศึกษาที่ทำหน้าที่ทางด้านบริหารและไม่มีส่วนนักศึกษาในทุกสถาบันองค์กรนักศึกษาและส่วนนักศึกษา จะได้มาจาก การเลือกตั้งจะแต่งตั้งกันบ้างในประเทศเด็นดอร์ปนี้

1. การเลือกผู้สมัคร เข้ามริหารองค์การนักศึกษา

เกือบทุกสถาบันจะนิยมให้นักศึกษาสมัครกัน เป็นทีมหรือสมัครกัน เป็นพี่น้องกันได้ โดยในพี่น้องนักศึกษานั้นอาจจะประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 นายกองค์การนักศึกษา
- 1.2 อุปนายกหรือรองนายกองค์การนักศึกษา ฝ่ายภายใน
- 1.3 อุปนายกหรือรองนายกองค์การนักศึกษา ฝ่ายภายนอก
- 1.4 ประธานฝ่ายวิชาการ
- 1.5 ประธานฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
- 1.6 ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์
- 1.7 ประธานฝ่ายนิติสิตนักศึกษาล้มพันธ์
- 1.8 ประธานฝ่ายกีฬา
- 1.9 เหตุจัยิก

ตำแหน่งดังกล่าวอาจจะมีไม่ครบในทุกสถาบัน แต่การสมัคร เป็นทีมส่วนมากจะมีตำแหน่งต่าง ๆ เช่นที่กล่าวมาที่ การเลือกตั้งนักศึกษายังจะเลือกกันเป็นพี่น้อง ทีมใดได้รับ เสือก็จะเข้ามริหารต่อไป

2. การเลือกสมาชิกสภานักศึกษา

จำนวนของสมาชิกสภานักศึกษาจะมีจำนวนเท่าใด โดยทั่วไปจะขึ้นอยู่กับจำนวนของนักศึกษาในสถาบันนั้น เกือบทุกสถาบันจะใช้อัตราส่วนนักศึกษาประมาณ 75-100 คน ต่อจำนวนสมาชิกสภานักศึกษา 1 คน มีเพียงมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่จำนวนสมาชิกสภานักศึกษาจะมีจำนวนคงที่ คือ 64 คน ไม่ว่าบัณฑิตจะเพิ่มมากขึ้นหรือลดลงเท่าใดก็ตาม สภารัฐธรรมนูญจะกำหนดไว้ว่าผู้สมัครสมาชิกสภานักศึกษาจะต้องสังกัดพี่น้องนักศึกษาพี่น้องในพี่น้องนักศึกษา หรือเป็นการเลือกโดยนักศึกษาทุกคนพร้อมกันกับการเลือกของคุณธรรมริหาร ส่วนสถาบันอื่น การเลือกสมาชิกสภานักศึกษาให้สูงสุดในสภานักศึกษา

ระดับคณะ เป็นผู้ดำเนินการ โดยถือว่า เป็นผู้แทนของคณะ คณะวิชาใดก็ให้คณะวิชานั้นเป็น ฝ่ายดำเนินการ เลือกตั้งสมาชิกสภาขึ้นมา จำนวนของสมาชิกภายในแต่ละคนจะไม่เท่ากัน ทั้งที่มีอุปภัณฑ์จำนวนนักศึกษาในคณะนั้น ซึ่งคิดตามอัตราส่วนที่ได้กำหนดไว้ในสถาบันนั้น ๆ วาระในการดำรงค่าแทนสมาชิกจากจะมีอายุเพียง 1 ปีเท่านั้น หลักการ เช่นนี้จะเหมือน กันในทุกสถาบันที่จัดให้มีสภานักศึกษา

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา

โดยที่นำไปฝ่ายกิจการนักศึกษาของทุกสถาบัน มีหน้าที่รับผิดชอบและลงคําการ นักศึกษาโดยตรงอยู่แล้ว ดังนั้นการดำเนินงานระหว่างองค์การนักศึกษากับฝ่ายกิจการ นักศึกษานั้น เป็นสายงานที่ต้องดำเนินการร่วมกันเสมอ สำหรับขั้นตอนในการดำเนิน ระหว่างองค์การนักศึกษากับหน่วยงานฝ่ายกิจการนักศึกษาจะ เป็นดังนี้คือ ประธานชุมชน โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาจะเสนอ เรื่องผ่านสภามนักศึกษาไปให้กิจกรรม นักศึกษา เมื่อกิจกรรมนักศึกษาตรวจสอบแล้วก็จะเสนอ เรื่องให้ฝ่ายกิจการนักศึกษาให้ ความเห็นชอบ และส่งต่อให้รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาพิจารณาอนุมัติต่อไป

ในวิทยาลัยครูมีการดำเนินงานค่าใช้จ่ายที่อื่นตรงที่ว่า เมื่อประธานชุมชน โดย ความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาชุมชนส่ง เรื่องไปยังสภามนักศึกษาแล้ว ก่อนที่สภามนักศึกษาจะ เสนอ เรื่องไปยังงานกิจกรรมนักศึกษา เรื่องดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็น ชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาของสภามนักศึกษา ที่สภามนักศึกษาได้แต่งตั้งขึ้นมาเสียก่อน เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ของสภามนักศึกษาเห็นชอบแล้วจึงจะเสนอ เรื่องผ่านไปยังงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อขอความเห็นชอบต่อไป

องค์การนักศึกษาที่ตัว เป็นพลังแห่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ได้รับ การสนับสนุนจากหัวหน้าสถานศึกษา สามารถสร้างความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ และ ทัศนคติที่ดีต่อบบทบาทขององค์การนักศึกษาด้วย

อาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา

เป็นที่ยอมรับกันว่า กิจกรรมนักศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ มุ่งลากภารกิจ ซึ่งมีส่วนอย่างมากในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักศึกษาด้วย สาเหตุนี้การ สรุปคลากร เพื่อ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาจึงค่อนข้างยาก คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่สมบูรณ์นั้น นีล (Neil) ให้ทัศนะว่า อาจารย์ที่ปรึกษา เป็นบุคคล ที่มีบทบาทมากที่สุด มีความสำคัญในการที่จะทำให้การดำเนินงานขององค์การนักศึกษา เป็น ไปในแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม จึงควรเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น สนใจในกิจกรรม เสียสละทั้ง เวลาและกำลังงาน ตระหนักรسمอว่า กิจกรรมขององค์การนักศึกษาสามารถ ส่ง เสิร์ฟประสบการณ์ทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง เป็นผู้มีความรู้ในสาขาที่ตน เป็นที่ ปรึกษาชุมชน สนใจในตัวนักศึกษา และ เป็นผู้ประสานงานที่ดีด้วย (Neil 1968 : 3-4)

จากการสำรวจบุริหารกิจการนิสิตนักศึกษาครั้งที่ ๑ ของทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๗-๙ กันยายน ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา สรุปได้ว่า หน้าที่และ บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรมนักศึกษา คือ รับทราบและดำเนินการตามนโยบาย ของสถาบัน ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา การจัด กิจกรรมทั่วไป ส่งเสริมสนับสนุนและ เข้าร่วมกิจกรรม เป็นผู้ประสานงานระหว่างนิสิตกับ หน่วยงานอื่น ๆ ควบคุมดูแลความเรียบร้อยของกิจกรรมและ เสนอแนะให้ความเห็นชอบ แก่คณะกรรมการฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน (ทบวงมหาวิทยาลัย ๒๕๒๑ : ๕๐)

สำหรับคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษานั้น บุริหารกิจการนิสิตนักศึกษาได้สรุป เสนอแนะคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาได้ดังนี้

1. ก็ต้า เพชรบูรณ์ฯ เอแพะหน้าและแก๊บบูรณ์ได้พันห่วงที่
2. ต้องให้ความสุขมารอบคอบ
3. ต้องมีความละ เอี้ยดอ่อน
4. มีจิตวิทยาสูง
5. ต้องมีวิธีปฏิบัติตัวอย่างความยืดหยุ่นและพยายามหาทางออกให้นักศึกษา

อย่าง เหมาะสม

นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษา ควรจะมีความกระตือรือร้น สนใจในกิจการและกิจกรรมนักศึกษาอย่างแท้จริง และต้องเดินทางไปสถานที่ต่างๆ เวลาและกำลังงาน เพื่อช่วยกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ เป็นผู้สนับสนุนใจในด้านนิสิตนักศึกษาในพัฒนาการทุก ๆ ด้านของนิสิต นักศึกษา รวมทั้งเข้าใจปัญหาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกิจกรรมนิสิตนักศึกษา อีกด้วย (จินตนา ยุบพันธุ์ 2525 : 140-141)

การเงินของกิจกรรมนักศึกษา

งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมนิสิตนักศึกษานั้น อาจจะมาจากการเหล่าค่า ได้หลายด้าน ซึ่งอาจจะสรุปเป็นประ เกทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. เงินค่าธรรมเนียมและค่าวิชาชีพต่าง ๆ ที่เก็บจากนักศึกษา คือ เงินที่เรียกเก็บจากนักศึกษาที่ใช้บริการต่าง ๆ ของวิทยาลัย เช่น ค่าเช่าห้องล็อกเกอร์ ค่าธรรมเนียมค่าร้องค่า ค่า เป็นต้น
2. เงินที่มีผู้บริจาคให้ คือ เงินที่มีผู้บริจาคให้กับวิทยาลัย เพื่อให้ใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

๓. เงินที่เก็บจากนักศึกษา คือ เงินที่วิทยาลัยเรียกเก็บจากนักศึกษา เป็นค่ากิจกรรม เพื่อใช้จ่าย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยเฉพาะ

๔. เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อหาทุน คือ เงินที่ได้จากการจัดกิจกรรมพิเศษเป็นครั้งคราว เช่น รายได้จากการค่าผ่านประตู รายได้จากการจัดงานบอล เป็นต้น

๕. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล เป็นเงินงบประมาณ ซึ่งให้มาเพื่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษาโดยเฉพาะ

การประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา

การประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้รู้ว่ากิจกรรมที่ได้ทำไปนั้นได้รับความสำเร็จเพียงใด มีข้อดีข้อเสียอย่างไร และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขส่งเสริมการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป หลักในการประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา มีล.เออร์ แอล.คอล (Miller and Others) ได้เสนอหลักการประเมินผลกิจกรรมที่สำคัญไว้ ๔ ประการคือ

๑. การประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพ การเรียนการสอนด้วย

2. จะต้องประ เเมนองค์ประกอบทุก เรื่องของกิจกรรมนักศึกษา
3. บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วมในการประ เเมน
4. การประ เเมนผลจะต้องใช้ริชีการพลา ฯ อย่าง ทั้งที่ เป็นแบบแผนและไม่ เป็นแบบแผน
5. การประ เเมนผลจะต้องให้ เป็นปรับปรุงมากที่สุด
6. ข้อมูลที่ได้จากการประ เเมนผลจะต้องนำมาจัดและวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป และจัดทำข้อเสนอแนะ
7. ผลการประ เเมนผลจะต้องเก็บรักษา และนำมาใช้ให้ เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงงานกิจกรรมนักศึกษาให้ดีขึ้นอยู่ เสมอ
8. การประ เเมนผลกิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่จะต้องกระทำอยู่ตลอดเวลา เป็นระยะ ๆ มีใช่ทำเพียงครั้งเดียว เมื่อสิ้นปีการศึกษา (Miller and Others 1956 : 13-20)

วันนอร์ มะทา กล่าวถึง การประ เเมนผลกิจกรรม เสริมหลักสูตรว่า การประ เเมนผลการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรนั้น มีความจำ เป็นอย่างยิ่ง เพราะผลจาก การประ เเมนผล ก็จะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า กิจกรรมนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นอก จากนี้ยัง เป็นโอกาสได้สำรวจความสนใจ ความต้องการของสมาชิกและข้อมูลร่องด่าง ๆ เพื่อที่จะได้ข้อมูล ใกล้ความ เป็นจริงมากที่สุด ควรจะประ เเมนจากบุคลทุกกลุ่มที่มีส่วนรับรู้ หรือร่วมในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ เช่น

1. ประชุมคณะกรรมการ เพื่อสรุปผลโครงการ ศึกษาความสำเร็จ และข้อมูลร่องในการจัดดำเนินการ
2. สุ่ม抽查ตอบแบบสอบถาม เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรม
3. รับฟังข้อคิดเห็นจากครู อาจารย์ ซึ่งมีความสนใจในการจัดกิจกรรม

4. รับผิดชอบการวิเคราะห์ผลงานจากผู้บริหาร หลังจากที่สุ่มเสนอบนผลโครงการ

การแล้ว

การประเมินผลการจัดกิจกรรมควรวางแผน เกณฑ์และแบบฟอร์ม เพื่อ้อนกันทุกช่วง
ควรทำดังนี้

1. ประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

2. สุ่มประเมินผลการจัดกิจกรรมก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อเสนอให้วิทยาลัย
ได้ทราบผลการดำเนินงานพร้อมกับบัญชีรับ-จ่าย

การประเมินผลทุกครั้งจะต้องมีการรายงานสรุปผลการประเมินไว้เป็น
หลักฐาน (วันนอร์ ๘๙ : ๑๘)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี ๑๙๖๖ คาลิชและเบิร์ตส์ (Kalish and Berts) ได้สำรวจ
ทัศนคติของนักศึกษาต่อ กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษา
ปริญญาตรีชั้นที่ ๑ จำนวน ๑๕๐ คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า พนว
การมีความรู้และความสนใจในกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือ การเป็น
ผู้นำ และการมีทัศนคติที่ดีต่อ กิจกรรมนักศึกษา (Kalish and Berts ๑๙๖๖ : ๒๙๒-๒๙๓)

ในปี ๑๙๗๔ డอนัลด์ (Donald) เปรียบความคิดเห็นของนักศึกษา
อาจารย์และสมาชิกสมาคมมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชน
ในรัฐเวอร์ซิเนีย ๕ ประเภท คือ การปกครองนิสิต กิจกรรมสภานิสิต กิจกรรมการพิมพ์
กิจกรรมความสนใจพิเศษ และการบริการสังคม กลุ่มตัวอย่างมาจากการเลือกตั้ง สถาบันนักศึกษา
๕ แห่ง สูงจากนักศึกษาร้อยละ ๑๐ อาจารย์ร้อยละ ๒๕ และสมาชิกสมาคมมหาวิทยาลัยทั้งหมด
พนว คณะกรรมการที่เข้ามา เป็นผู้ปกครองนักศึกษาความหลากหลายทางการ เลือกตั้ง สถาบันนักศึกษา
ควรมีรูปแบบการจัด เหมือนกันหมด กิจกรรมการพิมพ์ควร เป็นการออกหนังสือและวารสาร
กิจกรรมความสนใจพิเศษจัดแตกต่างกันมากในแต่ละวิทยาลัย ส่วนกิจกรรมบริการสังคม

ทุกวิทยาลัยทำไม่ได้ความความมุ่งหวังที่ตั้งไว้ สำหรับขอเสนอแนะของผู้วิจัยคือ คณะกรรมการปักครองนักศึกษาควรจะรู้และเข้าใจบทบาทของตนมากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้มาก โครงการของสถาบันนักศึกษาควรได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การด้วย และกิจกรรมทุกประ เกตุควร เป็นไปตามความต้อง การของนักศึกษาส่วนใหญ่ ส่วนกิจกรรมประจำ เกตุบริการสังคมควรมีการอบรมและให้ความ รู้แก่นักศึกษาโดยเฉพาะ (Donald 1974 : 1882)

ในปี พ.ศ.2522 ประดับ นิลพงษ์ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็น ของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุส่วนกลาง" การทำวิจัย นี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นจากวิทยาลัยครุ ๖ แห่งในกรุงเทพมหานคร ใช้กลุ่มตัวอย่าง ประชากรจำนวน ๙๒๔ คน โดยใช้แบบสอบถามแบบประมาณค่า เป็นเครื่องมือในการ วิจัย โดยมุ่งสำรวจกิจกรรมนักศึกษา ๗ ด้านคือ คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา สถานที่อุปกรณ์และระบบียบกู เกษท การเงินรัตถุประสงค์กิจกรรมที่จัด และการประ เวิน ผลกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาไม่แตกต่างกัน มี ความเข้าใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาใน แต่ละสถาบันไม่แตกต่างกัน และยังพบว่าชั้นปี และ เพศ ของนักศึกษามีได้ทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกัน แต่ยังพบว่าชั้นปี และ เพศของนักศึกษามีได้ทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้สรุปปัญหา ของการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. สถาบันรับโครงการกิจกรรมต่าง ๆ โดยที่อาจารย์และนักศึกษาไม่ เข้าใจหน้าที่อย่างแท้จริง
2. สถาบันไม่แน่ใจในวิธีทางประชาธิปไตย ขาดความเชื่อมั่นในความ สามารถของนักศึกษาในการวางแผน การตัดสินใจและความรับผิดชอบ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา มีข้อ เชตจำกัดมาก เพราะฉะ เป็น กู เกษทไม่เปิดโอกาสทั่วไป

4. กิจกรรมต่าง ๆ เป็นเรื่องการแข่งขันมาก เกินไป
5. กิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร
6. ขาดการประเมินผลในแต่ละความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายที่เน้นฐาน
7. สถาบันศึกษาดูแลไม่มีการเตรียมอาจารย์ใหม่ในการจะไปรับผิดชอบกิจกรรม

นักศึกษา

8. อาจารย์ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไม่ได้รับความสนใจจากวิทยาลัยในการพิจารณา เรื่องข้าวโอมการทำงาน (ประดับนิลพังงา 2522 : 121-122)

ในปีเดียวกันนี้ สามารถ คงสะอาด ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคได้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๖๓๘ คน เป็นอาจารย์ ๑๒๘ คน และนักศึกษา ๕๑๐ คน ซึ่งไม่คำนึงถึงเพศ อายุ และชั้นปี พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัคได้แตกต่างกันในด้าน การบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรม และด้านการดำเนินงาน ส่วนด้านความต้องการและด้านปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน สำหรับความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาในแต่ละสถาบันนั้น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน และพบว่ากิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับส่วน เรื้อรัง มีปัญหาในเรื่องความล่าช้าในการขออนุมัติ การเบิกจ่ายเงิน ความร่วมมือของอาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษามีน้อยไป นอกจากรั้นจำนวนวัสดุอุปกรณ์ ก็ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการด้วย (สามารถ คงสะอาด 2522 : 159-163)

ในปี พ.ศ. 2523 จึงนิ คำเสนอ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัค เนื้อ" การวิจัยนี้มุ่งสำรวจและเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยครุภัค เนื้อ และเพื่อศึกษานักศึกษาที่ว้าไปของกิจกรรมนักศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่าง ประชากร จำนวน ๗๓๗ คน โดยใช้แบบสอบถามประมาณค่า เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยมุ่งสำรวจกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้าน คือ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ลักษณะกิจกรรมนักศึกษาที่จัดในวิทยาลัย การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาที่ควรเป็น และ

ปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาแตกต่างกันเพียง 2 ด้านคือ ด้านลักษณะกิจกรรมนักศึกษาที่จัดในวิทยาลัย และด้านปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา ในแต่ละวิทยาลัยครุภูมิไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นของนักศึกษาในวิทยาลัยครุภูมิ เนื้อหา แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านลักษณะกิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นในวิทยาลัย และด้านปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยครุภูมิ ไม่แตกต่างกัน (รัชนี คำแสน 2523 : 169-175)

ในปี พ.ศ.2523 ชูชีพ พุทธประเสริฐ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภูมิตะวันตก" การวิจัยนี้มุ่งสำรวจและเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในวิทยาลัยครุภูมิตะวันตก และเพื่อศึกษาปัญหาของกิจกรรมนักศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 670 คน โดยใช้แบบสอบถามปฐมภราศ์ เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมุ่งสำรวจกิจกรรมนักศึกษา 4 ด้านคือ วัสดุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาที่จัดอยู่ในวิทยาลัยครุภูมิแต่ละแห่ง การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาและปัญหาในการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภูมิตะวันตกแตกต่างกัน 2 ด้านคือ ด้านลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาที่จัดอยู่ในวิทยาลัย และด้านปัญหาในการจัดและดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ในแต่ละวิทยาลัยครุภูมิไม่แตกต่างกัน ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา และคุณภาพคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครุภูมิ ไม่แตกต่างกัน (ชูชีพ พุทธประเสริฐ 2523 : 167-179)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย